

zpravodaj

2

2009

městys **DALEŠICE**

prosinec

Slavnostní otevření Městečka

Slavnostní otevření zrekonstruovaného Městečka bylo naplánováno na neděli 29. 11. 2009. Uspořádání slavnosti a různé mediální prezentace a publicita byly i z jedné podmínky přidělení dotace.

Práce a starosti s touto závěrečnou slavností také nebyly jednoduché, ale v porovnání s tím, co tomuto slavnostnímu okamžiku předcházelo, to byla doslova „brnkačka“ a hlavně pořádná porce radosti.

V Dalešicích jsme prožívali v poslední době několik větších či menších slavností tohoto druhu. Většinou po úspěšném zakončení nějaké investiční akce.

Tentokrát to byla slavnost většího rozsahu, protože velkého rozsahu byla i akce, jejíž završení jsme oslavovali.

Pozdně podzimní termín nebyl bohužel zrovna ideální, ale jiná varianta se nenabízela. Při přípravách bylo důležité na nic a na nikoho nezapomenout. Sláva začala poslední listopadovou nedělí odpolední děkovnou mší svatou v našem kostele. Další část slavnosti se odehrála přímo na Městečku.

Nejprve delegace z polských Daleszyc spolu se starostou městyse zasadila na Městečku strom přátelství, který naši hosté přivezli.

Po přivítání pozvaných hostů a přítomných občanů, přiblížil starosta městyse ve svém proslovu nejdůležitější okamžiky rekonstrukce Městečka. Od vypracování projektů, přes úspěšné získání finančních prostředků, až po dokončení díla. Ke shromážděným občanům promluvil též radní kraje Vysočina Ing. Josef Matějka a také burmistrz polských Daleszyc Wojciech Furmanek. Se svým kulturním programem se představili žáci naší Základní školy a poté Městečko i s dětským hřištěm požehnal duchovní správce farnosti Petr Holý. Po všech těchto formalitách došlo i na slavnostní přestřižení pásky, načež dalešický chrámový sbor přednesl působivou píseň „Laudatus domini“. Následně byla promítnuta videoprojekce sestavená z historických, ale i nedávných fotografií a fotografií z průběhu celé stavby. V průběhu odpoledne vyhrávala na Městečku dechová hudba Polanka. Poslední částí oslavy bylo odpálení velkého ohňostroje, který nadchl všechny přítomné. Se skončením ohňostroje se rozsvítilo celé Městečko a spolu s ním se rozsvítil obecní vánoční strom. Všichni přítomní tak mohli obdivovat naše krásné náměstí i za nočního osvětlení.

V průběhu slavnosti byl podáván teplý čaj a svařák. Oboje v chladném počasí přišlo k duhu. Z 56 litrů svařeného vína a 50 litrů čaje nezůstala ani kapka. Koláčky, které děvčata v pátek před oslavou napekla a které byly na Městečku rozdávány rovněž přišly k chuti.

Po programu na Městečku se hosté a naši zástupitelé odebrali do sálu pivovarské restaurace k závěrečnému neformálnímu přátelskému posezení a pohoštění. Hosty byli především starostové z okolí, projektanti celého díla, představitelé firem, kteří se podíleli na rekonstrukci a také zástupci firem, které logisticky spolupracovaly na realizování projektu. Přítomni byli samozřejmě též naši hosté z Polska.

Slavnostní otevření Městečka a jeho oficiální předání do užívání veřejnosti proběhlo za velké účasti lidí z Dalešic i širokého okolí.

Nikdo nešetřil slovy chvály a také obdivu nad tím, co se v Dalešicích podařilo udělat. Nyní bychom si měli Městečko opatřovat, aby bylo dlouho takové, jaké je nyní. Podaří se to.....?

RŠ

Městečko a transformátor

Ještě před započítím prací na Městečku bylo jednáno s majitelem trafostanice, kterým je firma E.ON, o jeho přeložení na jiné místo mimo plochu Městečka.

Nikdo nepředpokládal, že s nadnárodní firmou mající z distribuce elektrické energie nemalé zisky, bude vyjednávání tak obtížné a ze strany E.ONu tak nekompromisní. Přitom takřka všichni dalešičtí občané i podnikatelé jsou jejími zákazníky a firma se v médiích snaží prezentovat v tom nejlepším světle.

V této podobě stojí nyní již mírně zkorodovaná trafostanice na Městečku asi 17 let. Její přemístění na jiné stanoviště však narazilo na velké překážky. Shodnout se s majitelem na vhodném místě sice trvalo delší čas, ale nakonec po prozkoumání několika variant zástupci firmy odsouhlasili možné nové místo pro umístění trafa a to mezi potokem Olešná a cestou k Malému rybníku.

Městys Dalešice nabízel spoluúčast při hrazení nákladů na přemístění tohoto zařízení. Vstřícně při zemních pracích na Městečku nechal provést průrazy s chráničkami pod hlavní silnicí na Stropěšín pro umístění kabelů při případném přesunu trafů.

Dech však všem vyrazil suma, kterou za přesun trafů o necelých 50 metrů dál napočítal pracovník E.ONu. Cifra zněla na částku více jak 1 750.000 korun. Bez uzardění ji pracovník E.ONu předložil s tím, zda má hned sepsat smlouvu o dílo a požadoval zaplacení zálohy. O nějaké spoluúčasti se zástupci firmy při všech jednáních odmítali bavit a trvali na uhrazení celé částky od našeho městyse. Takovou nehoráznou částku za toto přemístění nejsme schopni zaplatit.

Ani intervence v Brně, ani v Českých Budějovicích, kde má firma hlavní sídlo pro celou ČR, nepomáhaly.

Jediným výsledkem bylo zadání vypracování projektu a rozpočtu brněnskému pracovišti. Výsledná cena byla v porovnání s tou vypracovanou v Třebíči značně nižší, ale i tak činila přes 800 000 korun. Cena možná odpovídající,

Osvětlené Městečko. Na tomto snímku rezavějící transformátor vidět není...

ale nekompromisní požadavek na zaplacení celé částky městysem se nezměnil.

Tonoucí se stěbla chytá a tak i my, když bylo jasné, že jsou vyčerpány všechny možnosti dohody, zkusili jsme poslední možnost. Odhodlali jsme se o našem případu informovat ústředí firmy sídlící v německém Dortmundu. Nikdo ale nezná jediné konkrétní jméno v této centrále. Nejistí se ani na internetu. Je nemožné se na někoho konkrétně obrátit. Vše je anonymní, všichni a vše se skrývají za značkou E.ON. Zaslali jsme dopis, samozřejmě v němčině, s podrobným vyličením situace a fotografiemi, které jasně dokumentují neestetické a nevhodné umístění tohoto monstra na ploše zrekonstruovaného Městečka.

Zřejmě jsme si mohli ušetřit poštovné. V Německu se takovými prkotinami jaké chtějí řešit v nějakých Dalešicích asi vůbec nezbývají. Jsme jim lhostejní. Neobtěžovali se jakkoliv na náš dopis reagovat. To svádí

k domněnce, že v německé centrále na adrese E.ON Dortmund Platz 1 asi pouze počítají, kolik jsme jim my, odběratelé elektriny už zaplatili a o kolik se zvýšil zisk jejich firmy. Současný stav je takový, že trafostanice umístěná mezi dvěma betonovými sloupy zůstala na místě kde vyloženě hyzdí naše náměstí a znehodnocuje tak peníze z EU vynaložené na rekonstrukci. Nevhodnost trafostanice na Městečku uznal i pracovník E.ONu, který má na starosti styk s veřejností a dohlíží na dobrou image firmy. To bylo vše a jeho dobrý úmysl vyšuměl do ztracena.

Nemáme a nikdy jsme neměli v úmyslu bojovat s touto gigantickou firmou. Nepočítali jsme však ani s takovou přezíravostí s jakou se momentálně prezentuje firma E.ON.

Tolik na vysvětlenou, proč orezlá trafostanice umístěná mezi dvěma betonovými sloupy stále stojí na Městečku a kazí „umělecký“ dojem centra Dalešic.

-RŠ-

Strom jménem Daleš

Na pozvání našeho městyse na slavnostní otevření Městečka zareagovali v polských Daleszycích tím nejlepším způsobem. Vyslali tu nejreprezentativnější delegaci jakou mohli. Byli v ní burmistrz – starosta W. Furmanek, prezesz – šéfka TPZD A. Oszczepaská, dyrektor – ředitel gymnázia J. Cedro, dyrektor – ředitel základní školy T. Pleban a komandant - velitel městského hasičského sboru H. Dziurský. Podstoupili dalekou, únavnou cestu proto, aby byli mezi námi přítomni na naší slavnosti.

Delegace nepřijela s prázdnou. Přivezla k zasadění na Městečku sazenici mladého stromku - dubu. Dubu proto, aby jeho tvrdé a trvanlivé dřevo symbolizovalo pevné a trvalé přátelství mezi našimi stejně se jmenujícími obcemi. Strom pojmenovali jménem „Daleš“ proto, že naše i polské Dalešice v dávné minulosti dostaly dle legendy jméno po svém zakladateli, kterým nebyl v obou případech nikdo jiný než rytíř téhož jména.

Spolu se stromkem dodali i krásný certifikát, ve kterém se dokládá, že stromek darovaly Státní lesy Polské ze školkařského zařízení nadlesnictví Daleszyce. Jedná se o Dub šípový a byl vypěstován ze žalužu sebraného roku 2007 ve státním lese nadlesnického hospodářství Daleszyce v oddělení 97a na katastru lesnictví Cisow. Vše ověřené razítkem a podpisem šéfa nadlesnictví Mgr. Ing. Przemyslaw Jakubińskiho. Díky tomu víme o stromku a jeho původu úplně všechno.

Naši polští přátelé nezapomněli na nic. Aby to bylo komplet a bylo jasné, co je to za strom, jak se jmenuje a od koho je a kdy byl vysazen, to nám sděluje tabulka, která je umístěna na pěkném kamenu, který je usazen vedle zasazeného stromu. Na to vše mysleli. Existuje větší a pádnější důkaz o jejich náklonnosti k našim Dalešicím?

P.S. I „rynek“ v Daleszycích čeká v příštím roce velká rekonstrukce. Bude trvat dva roky. Povede se jim to tak pěkně jako nám?

-RŠ-

Sázení stromku „Daleš“.

Snaha o přeměnu Městečka v r 1956

Rozlehlá plocha Městečka v každé době lákala a doslova vybízela aktivní a činorodé občany ke snaze něco na ní vytvořit, nebo alespoň nějakým způsobem vylepšit. Dokladem toho je zajímavý zápis ve školní kronice, který napsal tehdejší ředitel školy František Kozák. Zde je doslovný přepis jeho zápisu.

V zimě roku 1955 byly na městečku rostoucí smuteční vrby vykáceny a celé prostranství zůstalo pusté a prázdné. Bylo proto usnešeno, vysázeti holé prostranství ozdobnými stromy a keři, založiti na městečku okrasný park. Plány na založení parku obstaral zemědělec Josef Trávníček, který měl známé profesory v zahradnické škole v Bohunicích a ti mu pěkný plán parku vypracovali. Veřejnost však neměla na vybudování parku zájem, ujala se proto práce škola. Pouze málo občanů na návsi pracovalo. JZD a zemědělec Plachý rozoralo prostranství a rozvzláčilo. Hlavními a vedoucími pracovníky byli dva občané, starší lidé, oba bývalí ruští legionáři z první světové války – Ludvík Voneš a Josef Svoboda. Žáci národní školy za vedení ředitele školy sesbírali kamení a pomáhali při kopání jamek a vysazování. Zalévání vysazených rostlin si vzala na starost škola. A poněvadž hned po vysazení nastalo katastrofální sucho, mohu zde klidně uvést, že vysazené rostliny zachránili před uschnutím jedině žáci za vedení ředitele školy. Práci na městečku se zúčastňovali všichni i ti nejmenší žáci.

K hanbě některých dospělých občanů musím zde zaznamenat, že nejenže při práci nepomohli, přesto, že viděli mnohokrát i ty nejmenší žáčky z I. třídy pracovat a malými konvičkami vytrvale zalévat, ale ještě někteří vyháněli na vysazené prostranství husy, kačeny a ostatní drůbež, která celou naši práci ničila. A nepomohlo ani několikrát upozornění místním rozhlasem. Husy se pasou na městečku dál a dokonce je tam vidět postavené různé hospodářské nářadí – jako vozy, pluhy, žací stroje apod.

Těžko jest nám učitelům pak vychovávat mládež k smyslu pro krásu, pořádek a péči o výzdobu obce, když dospělí jdou takovým to příkladem!

Tolik zápis pana ředícího Kozáka k problematice Městečka před více jak padesáti lety. Pana ředícího musela tato situace opravdově rozhořčit, že považoval za nutné zaznamenat ji do kroniky. Co by asi řekl na dnešní podobu Městečka? Určitě by se mu také líbilo.

S odstupem doby je třeba přiznat, že u některé mládeže se zmiňovaná výchova k péči o výzdobu obce v poslední době opravdu nedaří. Výsledky spíše nevhodně vidáme na Dalešicích docela často.

Partnersví s polskými Daleszycemi pokračuje

Pojmy přátelství, partnerství a bratrství neberou v polských Daleszycích jako prázdná, či formální slova, ale naopak naplňují je víc než odpovědně a s plnou vervou. O tom Vás přesvědčí následující řádky.

V polovině července se telefonicky ohlásil burmistrz Daleszyc Wojciech Furmanek a ohlásil, že v pátek odjíždí z Daleszyc autobusový zájezd, jehož účastníky budou převážně tamější zastupitelé, na výlet do Prahy. On je však přesvědčil, aby jeden den místo prohlídky našeho hlavního města navštívili Dalešice. Takže po noclehu z pátku na sobotu na polském území nedaleko naší státní hranice přijedou k nám. Oběd si už domluvili v pivovare a přáli si zajistit prohlídku Info centra EDU, prohlídku naší kaple a bleskově omrknout dalešickou přehradu.

V pivovare byla rezervace na oběd skutečně zaknihována, prohlídka IC EDU zamluvena, takže nezbyvalo než počkat na příjezd polského autobusu.

Po sobotním polední se jejich autobus skutečně objevil v Dalešicích.

Po srdečném přivítání zasedlo 48 účastníků výletu v pivovarské restauraci k obědu. Jelikož se v pivovare ten den odbývala svatební hostina, pochutnali si na svatebním menu - knedličkové polévce a svíčkové. Vše zapili jak jinak místním pivem. Následné přání, zda by se polští zastupitelé mohli podívat na úřad našeho městyse, jim bylo splněno. Zde za přítomnosti zastupitelů polských Daleszyc byla znovu razítka a stisky rukou potvrzena Partnerská smlouva a následně byla její platnost vzájemně potuplována dobrou polskou vodkou. Ostatní účastníci výletu včetně manželek zastupitelů se mezi tím procházely po Dalešicích.

Následovala návštěva Infocentra JEDU, pak zastávka na přehradní hrázi a návštěva naší kaple. Čas bleskové návštěvy se naplnil a naše přátele čekala dlouhá cesta za noclehem na polské území a následná návštěva Prahy další den.

Během pobytu v Dalešicích vyvinul burmistrz Furmanek velké přesvědčovací úsilí a zval nás na návštěvu polských Daleszyc počátkem srpna,

kdy by u nich měla proběhnout nám blíže neznámá oslava. Neodolali jsme jeho naléhání a on od nás odjížděl s příslibem naší návštěvy v srpnovém termínu v Polsku.

Zpráva o srpnové cestě zastupitelů do Daleszyc

Ono se lehkou slibuje, ale hůře naplňuje. Ke splnění daného slibu bylo třeba udělat, zařídít a opatřit mnoho věcí.

Otázku čím se do Polska pojede pomohl vyřešit Ing Bronislav Vala velkorysým sponzorským zapůjčením malého firemního autobusu. Další velký otázník, kdo zasedne za volant tohoto autobusu, byl také vyřešen. Řízení autobusu se iniciativně ujali pánové Milan Čaněk st. a Petr Čaněk.

Zbývalo opatřit drobné dárky, drobné pozornosti a mohlo by se vyrazit. Ale ouha. Srpnový termín nebyl zrovna dobře zvolený, neboť řada zastupitelů měla dlouhodobě naplánované dovolené a jiné pracovní i mimopracovní aktivity, takže se této návštěvy nemohli zúčastnit. Proto 8. srpna 2009 ještě za tmy nastoupilo jen 9 členů delegace do mikrobusu a vydali se na cestu do Polska. Hlavním naším trumfem v nákladovém prostoru autobusu byly dva sudy dalešického piva. Nepředvídaný zádrhel se objevil ještě dřív, než jsme dojeli do Brna. Zjistilo se, že nemáme pípu potřebnou pro čepování piva. Vyřešila to pohotová zastávka v brněnském MAKRU a zakoupení pípy nové.

Další část cesty proběhl bez rušivých momentů. Přes Český Těšín, Katovice, Krakow jsme dorazili do krajského města Kielce, které leží asi 20 km od Daleszyc a má přes 250 tisíc obyvatel. Na výpadovce na okraji města Kielce už nás čekala tříčlenná uvítací delegace v čele s burmistrzem Furmankem.

Po srdečném přivítání následoval oběd v dřevěném srubu s příznačným názvem „Koliba“ a poté odjezd na ubytování a seznámení s programem, který pro nás polští přátelé připravili.

Návštěva z Polska před naší školou.

Partnersví s polskými Daleszycemi pokračuje

Podvečer a večer jsme strávili prohlídkou v soukromé minizoo v agroturistickém centru a posléze posezením u ohně, kde se opékalo a grilovalo. Skvělá atmosféra večera vyvrcholila tak jak správná družba má - společným zpěvem a přípitky. Unaveni po celodenní námaze jsme se těšili na zalehnutí a řádný odpočinek. Nebylo nám to ale přáno, neboť v těsném sousedství se nacházel tzv. svatební salon, kde se odbývají svatební veselice. A právě ten večer zde byla připravena hostina pro 190 hostů, což prý je na polské poměry průměrná svatba. Mohli jsme si prohlédnout nádherně připravené tabule doslova se prohýbající množstvím jídla, cukrovím, koláčů i pití. Barevně zdobené stěny i strop to vše byl pro nás všechny mimořádný zážitek.

Také jsme se dozvěděli, že svatby v tomto kraji začínají v sobotu až mezi 16 a 18 hodinou a veselice trvá do páté hodiny ranní. V neděli po 14té hodině se pokračuje v dojíždění a dopíjení, neboť ta kvanta jídla, co jsme viděli, nelze zkonsumovat při jednom posezení.

Z informace o době trvání veselice jsme logicky vydedukovali, že spát budou jen ti nejunavenější a ti, kteří jsou imunní proti hluku. Předtucha se vyplnila. Hudební produkce byla pěkná, ale když před pátou zazněl pochodový rytmus, vydechli jsme si úlevou a v nastalém klidu jsme konečně zabrali „šponu“ a na chvíli se ponořili do posilujícího spánku.

Následovala krásná, slunečná neděle. Byli jsme odvezeni na rynek, kde začala první část slavnosti k výročí pro Poláky velmi důležité události, která se odehrála právě v Daleszycích. Před 65 lety v roce 1944 se na tamním rynku shromáždilo na 1000 mladých mužů, partyzánů, kteří po mši svaté u sochy Panny Marie odešli do Varšavy na pomoc Varšavskému povstání, které se nacisté snažili tvrdě potlačit. Řada veteránů, účastníků tehdejších událostí, přes svůj věk hrdě nesli zástavy a vlajky a pokládali kytice k soše Panny Marie. Za doprovodu hudby odešel celý průvod, jehož součástí byla i naše skupina do místního kostela. Tam na nás čekalo další překvapení. V závěru mše byl našemu starostovi předán dar našemu městy - si a farnosti od města a farnosti Daleszyc. Tím darem byla kopie oltářního obrazu Matky Boží Daleszyczej. Originál je starý 300let. Tento vzácný obraz se podařilo uchránit i během válečných událostí a dnes se vyjímá na hlavním oltáři jejich farního kostela sv. Michaela Archanděla. (*Podrobnosti o obrazu na jiném místě*)

Po bohoslužbě se průvod odebral k pomníku padlým, kde opět zazněly proslovy všech možných potentátů, poslankyně Sejmu počínaje. Burmistrz Furmanek se neopomněl ve svém proslovu zmínit i květnovém bombardování našich Dalešic, což na nás všechny působilo velmi emotivně.

Po těchto ceremoniích jsme nasadili do autobusu a vyjeli na nejvyšší bod Swatokržižských hor, vzdálený asi 20 km od Daleszyc. Na vrcholu kopce je nejen stožár televizního vysílače, ale především starobylý klášter, kde se uchovává relikvie - část dřeva z kříže, na kterém byl ukřižován Kristus. Odtud i název této vrchoviny.

Následoval návrat na pozdní oběd do Gymnazia Jana Pavla II a pak prohlídka školy. Školou nás provedl sám pan ředitel Jan Cedro. Prohlídka nás nadchla. Velké, světlé učebny s vybavením na opravdu vysoké úrovni. Pak jsme se odebrali na místní stadion, kde se odehrával turnaj šoltýsů. (*Šoltys je funkce a jedná se o pojmenování šéfa obcí, které sdružuje region Daleszycze. Mohlo by se říci - malý starosta*). Přítomným divákům jsme byli představeni a sklídili pozdravný potlesk. Probíhaly zde soutěže v různých dovednostech. Přivítání do jedné z nich byl i náš starosta a burmistrz. Nebyli však řádně rozcvičeni, proto jejich výsledek nebyl oslnivý. Na stadionu se též čepovalo Dalešické pivo a protože bylo zadarmo, vytvořila se ihned fronta zájemců. 50ti litrový sud byl brzo prázdný. Podvečer se neúprosně blížil a nám nezbylo nic jiného, než se s našimi přáteli rozloučit.

Z návštěvy v Polsku.

Nastoupili jsme do našeho mikrobusu a vydali se k domovu. Společně na navigaci GPS řídili jsme se jejími pokyny. Když si naši řidiči všimli, že okolo jednoho výrazného místa jedeme už potřetí, zbystřili jsme pozornost a teprve s pomocí papírové mapy jsme se dostali do správného směru. Navigace nás podvedla hned pár kilometrů od Daleszyc a vodila nás pořád dokola. Proto zpáteční cesta byla o několik kilometrů delší. Díky mistrovství našich řidičů jsme zbytek cesty bezproblémově zvládli a před druhou hodinou ranní jsme přijeli domů, do našich Dalešic.

Přes náročnost cesty i pobytového programu, jsme se vrátili plni dojmů. Bylo o nás skvěle postaráno a navíc nám přálo i počasí.

Poděkování si beze sporu zaslouží střídající se pánové za volantem. Mikrobus na tuto cestu perfektně připravili a oni sami si při 1100 km dlouhé cestě počínali jako opravdoví profesionálové.

Cesta se mohla uskutečnit díky vstřícnosti Ing Bronislava Valy při zapůjčení mikrobusu, za což mu děkujeme.

Poděkování patří rovněž správci pivovaru MVDr Ladislavu Urbanovi za darování 2 sudů piva.

Myslím, že jsme dobře reprezentovali náš městys a navíc upevnili partnerství mezi našimi Dalešicemi.

-RŠ-

Je tomu už 40 let

Čas je opravdu neúprosným běžcem a roky se přes nás převalují čím dál větší rychlostí. Zkusme se ale přesunout v čase o 40 let zpět do roku 1969. V tom roce Dalešice navštívil a mezi námi tři dny pobyl přední herec Národního divadla v Praze Jaroslav Vojta. Byl nositelem titulu Národní umělec, ale i bez toho titulu byl pro každého umělcem vskutku národním. Jeho nezapomenutelné herecké výkony podpořené nezaměnitelným hlasovým projevem na jevišti, ve filmu, v rozhlasu i v televizi a neopakovatelné vyprávění veselých historek, které většinou „zvojit“, jsou zapsány ve zlatém fondu českého umění.

Do Dalešic přijel na pozvání manželů Kovacových, u kterých ve škole také přebýval a také se stravoval. Nepotrpěl si na žádné speciality. Naopak, pochutnal si i na těch nejběžnějších jídlech. Přiletěl letadlem do Brna, odkud ho ředitel školy Jan Kovacs spolu s Emilem Benešem přivezli autem do Dalešic. Na přátelské, opravdu srdečné posezení a besedování ve školní třídě s oblíbeným hercem si žijící účastníci jistě rádi vzpomenu. I ve vysokém věku byl vitální a neustále kolem sebe šířil pohodu a dobrou náladu.

Pobyt herce Jaroslava Vojty v Dalešicích už připomínají pouze zápisy v kronikách a podepsané fotografie s věnováním. A také krásné vzpomínky na umělece vskutku lidového v srdcích těch, kdož měli to štěstí a mohli se s ním tehdy setkat.

-RŠ

Živé městečko

Naše Městečko vnímáme jako přirozené centrum dění, které se v Dalešicích odehrává a máme k němu zvláštní, niterný vztah. Bylo tomu tak i v minulosti, neboť Městečko bylo vždy místem, kudy procházely dějiny obce a bylo vždy místem setkávání. Zde se konaly jarmarky, dobytčí trhy, odbývaly se poutě, posvícení a hasičská cvičení. Sloužilo i jako fotbalové hřiště a bylo místem všemožných dětských her.

Městečko – to je v posledním půlroce nejčastěji přetřásané slovo v hovoru a v diskuzích nás, dalešických občanů. A není se co divit, neboť jsme všichni na vlastní oči mohli den po dni doslova v přímém přenosu sledovat, jak se Městečko mění a jak pokračují práce na jeho přeměně.

Zprvu toho nebylo moc k vidění. Skrývka zatravněné plochy, rozebírání obrubníků, výkopy pro kanalizaci a vzniklá halda hlíny uprostřed. A do toho všeho velmi často přšelo, takže bláta a bahna bylo všude kol dokola víc než dost. Své si užili obyvatelé Městečka zvláště po odbagrování zeminy pro nové komunikace. Měli velmi ztížený přístup do svých obydlí, do kterých museli rozbahněným terénem doslova proplouvat. Když ale nastoupili k práci dlaždiči a začali usazovat nové obrubníky a pokládat první metry dlažby, začaly se pomalu, ale jistě rýsovat kontury nového Městečka. Samozřejmě že nešlo vše jako na drátku. Vynořovaly se stále nové a další problémy, ale vše snad bylo postupně uspokojivě vyřešeno. Jak přibývalo zadlážděných ploch a začaly terénní úpravy, halda hlíny začala poznenáhlu mizet. /mimochodem-velmi dobře se z ní fotografovalo./

To už jsme všichni viděli, že se naše Městečko přetváří na další perlu, kterou v Dalešicích máme. Když se pak do upravených ploch nainstalovaly osvětlovací stožáry, na dětském hřišti se osadily hrací prvky a zahradníci vysázeli spoustu zeleně a stromky okrasných jabloní, museli i škaro-hlídové a pochybovači uznat, že je na co se dívat a že rekonstrukce Městečka se povedla. Až se na jaře zazelená tráva a rozkvetou stromy, teprve pak krása Městečka ještě více vynikne.

Říká se, že pěkná věc se chváli sama. Proto nebudu chrlít žádné superlativy na toto dílo. Ale stejně, radost a hrdost nad tím, co se nám v Dalešicích povedlo, by měl každý patriot cítit ve svém nitru, ve své duši a určitě není na škodu se krásnou věcí pochlubit.

Od našich moudrých předků jsme převzali řadu pamětihodností, které oni v průběhu času v Dalešicích zbudovali. Mezi ně patří i Městečko. Jeho tvar a poloha byla vytvořena opravdu velkoryse a málokteré obce se mohou takovýmto náměstím honosit. Svým skoro pravidelným tvarem a více jak hektarovou rozlohou je naše Městečko ojedinělé v širokém okolí. Přebudovali jsme si je nejen pro sebe, ale i pro generace příští proto, aby

odpovídalo požadavkům moderní doby, doby 21. století. Nyní se můžeme kochat jeho krásou. Radujme se z jeho krásy a užívejme si ji plnými doušky.

-RŠ-

Z farní budovy je nyní bytový dům

Kdo projíždí Dalešicemi nemůže přehlédnout novotou zářící masivní budovu jednopatrové barokní fary, která se proměnila na bytový dům. Slavnostní otevření a požehnání zrekonstruované farní budovy proběhlo v neděli 25. října 2009 za přítomnosti třebského děkana P. Jiřího Dobeše.

Účastníci slavnosti měli možnost prohlédnout si celý farní areál zevnitř i zvenku. Mohli si též prohlédnout výstavu historických fotografií a fotografií z průběhu rekonstrukce a při tom ochutnat řadu dobrot z připraveného občerstvení. Této slavnosti ale předcházelo velké množství práce.

Proměna fary z ošuntělého stavení se špatnou střechou na bytový dům se neudála jen tak z ničeho nic. Je to výsledek více jak tříleté práce, kdy dlouhodobě neobydlená fara prošla celkovou rekonstrukcí jak zevnitř, tak zvenku.

Budova byla vystavěna v roce 1778 a její vzhled se v podstatě až do současnosti nezměnil. Po smrti posledního duchovního správce P. Eduarda Sommera v roce 1962, zůstala neobydlena. V sedmdesátých letech minulého století si ji pronajal tehdejší OÚNZ a zřídil v ní sklad materiálu pro civilní obranu. V devadesátých letech byla fara využívána k víkendovým a prázdninovým pobytům mládeže.

Protože na jakoukoliv opravu či renovaci nebyly peníze, objekt viditelně chátral a rozhodně nebyl žádnou ozdobou našeho městyse.

V roce 2006 započala farnost s postupnou renovací fary. Práce to nebyly jednoduché, ale výsledek předčil očekávání. Tři rodiny zde nyní mohou spokojeně bydlet v nově vzniklých bytech.

Bývalá hospodářská budova na farním dvoře prošla rovněž renovací. Nyní má nový krov a novou krytinu. Prostory bývalých chlévů byly vyklizeny a nahozeny novou omítkou. Nová venkovní fasáda hospodářských budov prozatím ukončila letošní opravy.

Na rekonstrukci tohoto objektu se podařilo získat finanční prostředky od kraje Vysočina, Ministerstva pro místní rozvoj, městyse Dalešice, Skupiny ČEZ a od dalších sponzorů. V souvislosti s finančními prostředky nelze nezmínit ani pravidelné sbírky farníků a také velké množství práce odvedené formou brigád.

Vše vymyslel, řídil, sháněl, organizoval a neztrácel víru ve zdárné zakončení této přestavby Mgr. Petr Holý, náš duchovní správce.

Nyní je fara další budovou, na které zálibně spočine oko nejen nás domorodců, ale také každého návštěvníka našeho městyse. Však také nezískala druhé místo v anketě Zlatá jeřabina za nejlépe opravenou památku v kraji jen tak pro nic za nic.

Záclonky a květiny za okny, večerní osvětlení a blikající světla televizních obrazovek nenechají nikoho na pochybách, že farní budova po dlouhých letech chátrání nyní opět pulzuje životem.

Rekonstrukce fary a její zaměření na bydlení byla tou nejsprávnější volbou jak pro budovu samotnou, tak i pro náš městys.

Faru od jejího postavení v roce 1778 obývali tito faráři

Jan Čepl	1778 - 1811
Irro Ignác	1811 - 1866
Dašovský Antonín	1866 - 1896
Wolf Alois	1897 - 1908
Gabmayer Jan	1908 - 1934
Sommer Eduard	1934 - 1962

DŮLEŽITÉ OKAMŽIKY V HISTORII FARNÍ BUDOVY

- 1845 - pálené tašky nahradily původní šindelovou krytinu
- 1936 - byly instalovány dešťové okapové svody
- 1940 - je postavena nová hospodářská budova
- 1945 - při bombardování obce vznikla tato poškození - vypadlo 16 venkovních okenic, v 5ti místnostech spadla stropní omítka
- 1946 - bylo dokončeno zasklení oken po bombardování
- 1947 - zaveden vodovod do farní kuchyně
- 1962 - umírá poslední bydlící farář Eduard Sommer.
- 1963 - fara je pronajata OÚNZ jako sklad pro civilní obranu
- 1968 - oprava komínů a částečná výměna krytiny
- 1971 - položena nová krytina a zcizeny dva hodnotné obrazy
- 1976 - dřevěný plot u boční zahrádky nahrazen kovovým
- 1980 - havarijní rozvody elektřiny jsou nahrazeny novými
- 1982 - brigádnicky zhotovena nová fasáda, pořízeny nové okapy
- 1989 - střecha stodoly ve dvoře je pokryta novou krytinou
- 2006 - započala celková rekonstrukce budovy opravou krovu a pokrytím střechy novou krytinou. Ve farní zahradě byly zhotoveny 3 hlubinné vrty (125m) k vytápění fary systémem teplovodního čerpadla
- 2007 - pořízena nová elektroinstalace, nové odpady a rozvody vody, byly odstraněny provlhle omítky, prohnílé podlahy, zdívo bylo odvlhčeno, byly zhotoveny nové sanační omítky. Okna a dveře byly repasovány
Úpravami vznikly 3 nové byty s kompletním sociálním zázemím.
Půda byla zbavena letitého nepořádku a kotelná byla zprovozněna
- 2008 - omítka fasády byla odstraněna a byly zhotoveny nové fasádní omítky.
Celý objekt byl vymalován. Ve dvoře se začalo s vyklízecími pracemi v hospodářských budovách. Střecha nad nimi byla kompletně stržena a nahrazena střechou novou, včetně krovu
- 2009 - probíhaly závěrečné dokončovací práce. Po kompletaci kuchyňských linek se nastěhovali první nájemníci
Ve dvoře pokračují práce na opravách hospodářských budov
25. 10. 2009 se uskutečnilo
SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ OPRAVENÉ FARY

-RŠ-

Myslivecké sdružení Dalešice

Myslivna, zařízení našeho MS se nachází na samém konci Dalešic, jakoby trochu zastrčená a bokem mimo ruch Dalešic. Opak je ale pravdou. V areálu pulsuje čilý život. Organizace se svými 33 členy není velká, ale svými aktivitami a činorodostí převyšuje organizace daleko početnější. Posuďte sami, co nového se jim v letošním roce podařilo a jak areál opět vylepšili.

Letošní stěžejní akcí bylo zbudování nové voliery na místo staré, již dosloužilé. Kdo viděl, jakou má tato voliéra rozlohu, kolik sloupků a kolik pletiva na tuto voliéra je potřeba, dovede si představit, jaké množství práce se muselo na postavení vynaložit a kolik brigádnických hodin bylo odpracováno. Myslivci si totiž dělají skoro vše svépomocí. Navíc zhotovení voliery muselo být ukončeno do začátku léta, aby se do ní mohly vypustit bažantí kuřata. Těch bylo v líhni zakoupeno 1500 kusů. V Dalešicích probíhá jejich odchov. O tuto činnost se svědomitě stará p. Rudolf Vlček.

A nebyla to jenom voliéra. Letos byla také dokončena budova určená k odchovu bažantů a vydláždil se prostor v místech, kde bude v příštím roce zbudována pergola k venkovnímu posezení.

Myslivci jenom nebudují. Uspořádali také 3 hony na bažanty a 2 naháňky na černou zvěř. Také jejich zánovní sál se propůjčuje k různým menším oslavám a výročím. Příruční kuchyňka je dobře vybavena potřebným nádobím i nápojovým sklem.

Pravidelně tento sál už po několik let ke své plné spokojenosti využívají občané ročníku 1944 ke svému podzimnímu setkání. Nejinak tomu bylo i letos.

Veškerému dění velí pan Václav Sobotka jako předseda sdružení. Je předsedou aktivním, pracovitým. Podařilo se mu opatřit celou řadu dotací a podařilo se mu také dostat MS do podvědomí občanů. Ne jako střelce zvěře, ale především jako budovatele a ochránce přírody. Výsledky práce MS hovoří samy za sebe. Ať jim elán vydrží i nadále a ať se jim daří i v roce 2010!

Dle informací pana Václava Sobotky sepsal RŠ-

V září připravili naši hasiči u sokolovny pro děti zajímavé dětské odpoledne. Děti i jejich rodiče si mohli prohlédnout hasičskou techniku a hasičskou výstroj a výzbroj. Mohli si i vyzkoušet hašení na cíl. Součástí odpoledne byly soutěže, zkoušky v různých dovednostech a také střelba ze vzduchovky. Všem kteří se na zorganizování tohoto odpoledne podíleli, patří poděkování. Obětovali svůj volný čas na smysluplnou věc. A lidé, kteří neváhají a věnují své síly ve prospěch společnosti není až tak mnoho. Proto těch, kteří jsou ochotni udělat něco navíc, bychom si měli velmi považovat. Byl to dobrý nápad a hezké odpoledne.

-RŠ-

Neobvyklá soutěž plná dýmu

Druhou listopadovou nedělí se v našem pivovare uskutečnilo zajímavé klání ve zvláštní disciplíně. V prostorách pivovarského sálu bylo uspořádáno mistrovství republiky s oficiálním názvem „IX. ročník Koruny České v kouření dýmků.“

Do souboje se přihlásilo a startovné zaplatilo 92 soutěžících, což byl v dosavadní historii soutěže nejvyšší počet. Soutěž má svá pravidla, na které dohlíží hlavní rozhodčí se svými pomocníky a časoměřiči. Soutěžení spočívá ve figlu dokázat co nejdéle bafat, neboli udržovat svoji dýmku v chodu.

Celá řada účastníků se už dlouho před vlastní soutěží rozvíchovala, tedy rozkuřovala. Zřejmě proto, aby si nacvičili ten správný, jemný dechový tah.

Aby se předešlo jakémukoliv fixlování, dostane každý soutěžící startovní číslo, novou dýmku,

přesně odvážené množství tabáku, dvě zápalky, dřevěný váleček, který slouží jako dusátko tabáku do dýmky a arch papíru.

Na pokyn rozhodčího vysypou soutěžící svůj balíček tabáku na přidělený papír a začnou tabák všelijak žmolit a drtit. Po důkladném promačkání jej začínají cpát do dýmky a dřevěným válečkem jej tam dusají.

Po této přípravě, která trvá pět minut je vydán startovní povel. Nastává důležitý okamžik zapálení dýmky. Lze použít pouze dvě zápalky. Hned zpočátku vypadli dva soutěžící pro nezvládnutí zapalovacího manévru. Nyní nastává boj s časem.

Dýmka nesmí vyhasnout a tak při poklidném sezení kuřáci pomalu potahují a dbají na to, aby se z dýmky stále dýmalo. Aby nebyl nikdo zvýhodněn případným průvanem, musí být všechna okna zavřena.

Prostor sálu se plnil nasládlou vůní tabáku a houstnoucím dýmem, pročež viditelnost v sále se zřetelně zhoršovala. Postupně se zvedaly ruce se startovními čísly na znamení, že dýmka dotyčnému zhasla a on v soutěži končí.

Závodníků postupně ubývalo až nakonec zůstal jediný borec, na kterého se upírala pozornost ostatních. Ten vydržel dýmat více jak dvě hodiny a stal se absolutním vítězem tohoto neobvyklého mistrovství. Proběhlo i vyhlášení vítězů a rozdání cen. Mezi soutěžícími byla i jedna pohledná žena.

Dle ohlasů účastníků a jejich doprovodu to bylo velice vydařené soutěžní setkání a tak se zároveň shodli na místě konání dalšího ročníku a tím bude opět dalešícký pivovar.

Jak dlouho v sále větrali, aby se promodralé ovzduší vyčistilo, to se mi nepodařilo zjistit.

-RŠ-

Vážení spoluobčané,

rok uplynul jako voda a už tu máme opět vánoce, nejkrásnější svátky, plné lásky, klidu, míru a pohody. Vánoční a novoroční doba dodává příležitost ke zvolnění každodenního tempa a k ohlédnutí se za uplynulým rokem.

Rád bych i já využil tento sváteční čas a provedl bilancování všeho, co se nám letos podařilo v Dalešicích vybudovat.

Jednoznačně největší investiční akcí tohoto roku byla celková renovace našeho náměstí – Městečka. Přestavba spočívala ve vybudování oddílné dešťové kanalizace, komunikace, chodníků, parkovacích ploch, nového veřejného osvětlení a parkových úprav, jejíž součástí jsou dvě nové kašny, chodníky, dětské hřiště, výsadba nového stromoradi, zeleně a instalace nového mobiliáře (podrobné informace o tomto projektu jsou popsány v minulém čísle zpravodaje).

Výstavbu od konce května do konce října prováděla stavební firma Ing. Bronislava Valy. Vydláždění všech kamenných ploch provedli pracovníci firmy Čikom-Stav s.r.o. z Třebíče.

Celková částka tohoto projektu je 18.105.000,- Kč. Díky dotaci z EU, kterou jsme získali z Regionálního operačního programu NUTS II Jihovýchod ve výši 16.747.000,- Kč mohl být tento projekt realizován. V současné době probíhá závěrečné vyhodnocení celé akce a kontrola dodržení dotačních podmínek. Hodnocení musí být hotovo do konce roku 2009.

Při nesplnění dotačních podmínek hrozí vrácení dotace včetně uhrazení penále.

V návaznosti s výstavbou náměstí byla provedena výstavba splaškové kanalizace, která prochází středem parku s ukončením za hlavní silnicí s možností následného pokračování. Rovněž v úseku od toku Olešná, kolem hlavní silnice směrem do Koziny, bylo položeno potrubí dešťové kanalizace, zemní rozvody nn a rozvody veřejného osvětlení včetně nových stožárů a svítidel. Od rohu náměstí kolem hlavní silnice směrem k faře byl vybudován nový chodník.

V oblasti bytového hospodářství jsme úspěšně dokončili v budově sportovního areálu vestavbu podkrovního bytu 1 + 21.

V prostoru sportovního areálu pokračovaly práce na výstavbě víceúčelového hřiště, položením drenážního potrubí na odvod dešťové vody a pokládka podloží hrací plochy, na kterou v příštím roce bude položen povrch z umělé trávy.

Jsem přesvědčený, že letos se v našem městysi odvedl pořádný kus práce. Pokud bude štěstí přát a získáme dotace, budeme ve zvelebování a rozvoji Dalešic pokračovat i v příštím roce.

Závěrem bych chtěl všem popřát příjemné prožití svátků vánočních, hodně štěstí, lásky a pohody.

Do roku 2010 přeji jménem vedení radnice a Zastupitelstva městyse všem spoluobčanům hlavně pevné zdraví, spokojenost, vzájemnou úctu a toleranci.

Jaroslav Zadražil
starosta městyse

Sbor pro občanské záležitosti informuje

Ve druhé polovině roku 2009 se narodili:

Nicolas Doležal, Tomáš Khor

Rodičům blahopřejeme a dětem přeje šťastné dětství.

sňatek uzavřeli :

Jana Martenková a Petr Sedláček

Petra Durdová a Lubomír Šmíd

Stanislav Potůček a Lucie Lechnerová

Jaroslava Buchalová a Rudolf Veselý

Novomanželům blahopřejeme.

navždy nás opustili:

Josef Blecha

Josef Kotrsal

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast

V první polovině roku 2010 oslaví životní jubileum tyto občané:

65 let	Schuplerová Marie	75 let	Chalupská Anežka
	Fialová Marie		Vlk Rudolf
70let	Kočí Marie čp. 5	80 let	Hájková Marie
	Kočí Lubomír		Matonohová Marie
	Korydková Marie	95 let	Sedláčková Marie
	Vlková Ivana		

Všem jubilantům přejeme spokojenost a pevné zdraví do dalších let.

BS

Uíte že,

- dopravní společnost TREDOS Ivančice zavedla od 14. prosince 2009 novou dálkovou linku Třebíč-Dalešice-Brno. Tento rychlíkový autobus bude odjíždět každý pracovní den z Třebíče v 10.00 hod. a pak ze zastávky v Dalešicích rozcestí v 10.20 hod. do Brna. Z Brna z autobusového nádraží Brno Zvonařka vyjíždí v 11.55 hod. a do Dalešic přijede ve 13.13 hod. a pokračuje směrem na Třebíč.
- v roce 2010 se mění termín svozu směsného komunálního odpadu (popelnic) na pátek, každý lichý týden. Poslední svoz ve středu je 30. 12. 2009, první svoz v roce 2010 je pátek 8. 1. 2010.
- řidičské průkazy vydané od 1.1. 1996 do 31.12. 2000 jsou již držitelé povinni vyměnit do 31.12. 2010 na příslušném pracovišti obecního úřadu obce s rozšířenou působností t.j. Městský úřad Třebíč.
- si můžete objednat do 15. ledna 2010 knihu Toulky nad Třebíčskem, ve které jsou letecké snímky obcí a měst okresu Třebíč. Kniha je k nahlédnutí na úřadě městyse. Cena 390,- Kč.
- si můžete objednat na úřadě městyse DVD dokument k historii a současnosti městečka, který byl promítán při slavnosti otevření zrenovovaného náměstí.
- setkání historických vozidel se bude konat 12.6. 2010 v místním pivovaru.

Poutové ohlédnutí

Naši tradiční pouti letos neprálo počasí. I když dopolední občůzku po obci ještě déšť nenarušil, odpoledne se fest rozpršelo. I když jsme naši žádost o slunečné poutové počasí byla na patriční místa včas zaslána, nebylo nám tentokrát sv. Petrem vyhověno. Nejsme si ale jisti zda žádost vůbec obdržel. Dost možná, že ji nějaký nebeský, byrokratický úředník někde zašantročil. Musela tedy nastoupit tzv. mokrá varianta. „Dubňanka“ vyhrávala v sokolovně, kam se přemístil i výčep a občerstvení. Kdo přišel, nelitoval. Kapela i se svými zpěváky navodila výbornou poutovou náladu. Horší to bylo s provozovatelem poutových atrakcí a stánkovými prodejci. Tržby odpovídaly uplakanému počasí. Vzali to ale s nadhledem a s nadějí, že příště to bude lepší.

I našim mládežníkům je třeba poděkovat za úspěšně zvládnutou občůzku.

-RŠ-

Vánoce ve škole a školce

„Hurá, padá sníh,“ volaly děti. Ani jsem tomu nechtěla věřit, protože předpověď počasí zněla jinak. Rychle jsme utíkali k oknu a dívali se na bílé vločky, které se snášely k zemi. Tak jsme se přece dočkali a týden před Štědrým dnem začalo sněžit. Největší radost z toho měly děti, které se těšily na vánoční prázdniny a zimní radovánky ve sněhu. První vánoční prázdniny prožijí naši prvňáci.

V letošním školním roce jich máme šest. Jsou to: Lucie Čtvrtníčková, Lucie Jedličková, Klára Kovářová, Dominik Olič, Aleš Paseka a Tomáš Vidlák. Jsou opravdu moc šikovní. Znají už tolik nových písmenek, že si sami mohou přečíst něco o Vánocích a umí počítat a odčítat do pěti a ještě mnoho jiných věcí se naučili od září, kdy nastoupili do naší školy. Nesmím zapomenout ani na ostatní žáky. Letos do naší školy chodí celkem 24 dětí. Vyučování probíhá ve dvou třídách se spojenými ročníky. V I. třídě (1. a 5. ročník) vyučuje Mgr. Alena Stupková a ve II. třídě (2., 3. a 5.) paní učitelka Mgr. Dagmar Koubková, která zastupuje paní učitelku Vendulu Hájkovou, která je na mateřské dovolené. Jsme moc rádi, že si již mnoho rodičů uvědomuje, že spojené ročníky s malým počtem žáků ve třídě není problém, ale výhoda. Učitelé více využívají nové metody výuky – skupinová práce, projektové vyučování, učení prožitkem a jiné. Každý učitel zná dobře všechny žáky a umí s nimi vhodně pracovat. K tomu, aby děti všechno dobře zvládly, nám také pomáhá mnoho pomůcek. Mezi naše nejnovější patří interaktivní tabule, které naši žáci říkají „Kouzelná tabule.“ Mnozí z Vás ji mohli vidět ve škole na dni otevřených dveří. Už tehdy na ní žáci uměli pracovat a mnozí prvňáci předváděli svým rodičům, jak se s tabulí učí. Tabuli využíváme každý den a jsme moc rádi, že ji máme, protože v dnešní době techniky je to opravdu nezbytná pomůcka k výuce. Moc děkujeme obecnímu úřadu, který získal peníze z Energo-regionu 2020. Byla to opravdu nemalá částka. Tabule s příslušenstvím a vybavením třídy novým nábytkem stála 160 000 korun. Z toho 117 700 Kč daroval škola Energo-region 2020, 28 480 Kč bylo hrazeno z prostředků obce a 13 820 Kč z prostředků školy. Ještě jednou moc děkujeme. Pro ty, kdo ještě tabuli neviděli a zajímá je, jak funguje, chystáme ještě další den otevřených dveří, který bude na jaře příštího roku. Přijďte a budete opravdu překvapeni, co všechno tabule umí. Zveme všechny občany a také naše bývalé žáky, aby se do školy přišli podívat a porovnali, co všechno se ve škole změnilo. Kromě již zmiňované interaktivní tabule mají žáci k dispozici 10 počítačů připojených k internetu. Na jeden počítač připadají dvě děti. Také počítače s mnoha výukovými programy využíváme ve výuce. Snažíme se, aby prostředí naší školy bylo pro žáky příjemné a cítili se zde opravdu dobře. Nejkrásněji vyzdobená je škola právě ve vánočním období. Žáci si vyzdobili třídy vánoční výzdobou. Prostorů zpříjemnil vánoční stromček, zpívaly se a poslouchaly koledy. Děti v družině vyrobily perníčky a vanilkové rohlíčky, které jim pak upekla paní kuchařka a my všichni jsme je museli ochutnat. Měly je moc dobré a radovaly se, jak se jim podařily. Žáci také pilně nacvičovali na Vánoční besídku. Těšili se, jak se předvedou na jevišti. Někteří měli ovšem ještě obavu, aby se jim to povedlo. Ale nakonec všechno dobře dopadlo a doufáme, že příští besídka bude zase o něco lepší. I my se stále učíme a snažíme se vše zlepšovat. Děkujeme, že jste se přišli podívat a odpustili jste nám nějaké ty chybičky. Všechno to vánoční dění vyvrcholilo v pátek u stromčku. Děti dostaly dárečky a na závěr proběhla vánoční diskotéka.

„Vánoce, Vánoce přicházejí“, zní ze všech stran také ve školce. Ještě do minulého týdne to ale vypadalo, že přichází spíš listopad nebo apríl. Na to se asi Ježíšek už nemohl dívat a tak poslal své vánoční andělky pro nějakou tu vločku ze své zimní peřinky a taky zavolal pár mrazíků, aby zkřížili své meče s chřipkovými bacily. My ve školce jsme této změně moc rádi, protože snad konečně skončí naše blátivé a čvachtavé procházky, které byly v uplynulém podzimu naším průvodcem snad celé dva měsíce.

V letošním školním roce je u nás ve školice zapsaných dvacet dětí, z toho osm předškoláků (David Čech, Veronika Černá, Veronika Dobrovolná, Matěj Malý, Matěj Ondráček, Hynek Urban, Magdaléna Věžníková, Jan Voneš). Také máme dvě nové spolupracovnice – v kuchyni vaří dobroty Marie Procházková a o čistotu se nám stará Alena Coufalová.

V září k nám nastoupilo pět nových dětí a začátek měsíce byl přece jenom trošičku slzičkový. Za pár týdnů si ale malí nováčci zvykli a na naše první divadelní představení do Třebíče jsme vyrazili v téměř plném počtu. Byla to moc pěkná písničková revue bratří Novákových „Výlet“. Koupili jsme si na ní také CD „Dětské karaoke“ a kdyby nás v prosinci neporazily chřipkové viry a my měli čas ji nacvičit, mohli jste z ní na vánoční besídce slyšet malou ochutnávku – „Čertovskou písničku“.

Čas běžel a my jsme si během října a listopadu nemohli vynachválit, že zatím co nás televize každý den bombardovala novými katastrofickými

zprávami o postupu chřipky, tak ve školce jsme stále v plném počtu. Ale asi jsme situaci přechvalili, protože sotva byl sestaven program na vánoční besídku, začaly být děti nemocné a tato situace trvala až do vánočních prázdnin. Proto jsme na besídce v sokolovně mohli předvést pouze básničky a to ještě bez záruky. Některé děti přišly totiž na jeviště téměř rovnou z postele, za což jim musí patřit náš obdiv, protože vystoupit před tolika lidmi úplně bez jakéhokoli zkoušení není jen tak a možná i mnohý dospělý by s tím měl problém.

Také tradiční mikulášská nadílka se začátkem prosince odehrála pouze pro deset dětí, ale to nic neměnilo na důstojném Mikuláši, veselých andělcích a trochu strašidelných čertech (z letošního roku ještě nemáme vyvolané fotky, ale můžete se podívat na trojici, která nás navštívila vloni). Všechny děti nesly tuto návštěvu statečně, jen nikdo nechtěl podrbat čerta v kožiše a najít zatoulanou blešku. Tak snad příště, čerte, ještě rok to budeš muset vydržet! Pak už začaly vánoční přípravy – pečení perníčků, které jsme tentokrát nazdobili bez maminek jako dárečky, výroba přáníček a vymyšlené dárků pro kamarády. V pátek před vánočními prázdninami se děti konečně dozvěděly, co skrývají krásně zabalené balíčky pod naším školkovým stromkem, ochutnaly cukroví od maminek a popřály si vzájemně do nového roku.

Závěrem musíme ještě zmínit pár lidí, kteří udělali něco navíc. Jsou to pánové Voneš, Fiala, Stan. Kovář, Mašíček, pan Jedlička a paní Klusáčková. Děkujeme také obecnímu úřadu za dobrou spolupráci. Speciální obrovský dík patří panu Coufalovi mladšímu i staršímu, kteří věnovali plno hodin svého volného času na různé opravy (kazící šotek si letos u nás v září opravdu zařadil) a také na realizaci našich často nestandardních nápadů (např. instalace stromu ve vchodovém vestibulu, na který budeme věšet symboly ročních období). Jim, ale i všem ostatním čtenářům posíláme proto krátké přání:

Učitelky, zaměstnanci, všichni kluci, holky,
děkuji všem, co zlepšují prostředí naší školy a školky.
Přejeme jim hodně dárků a veselé Vánoce,
Zdraví, štěstí, spokojenost v celém novém roce.

Alena Stupková a Lada Čapounová

Zpravodaj městyse Dalešice slaví malé jubileum

Nyní, v prosinci roku 2009 je tomu 15 let, kdy vyšlo první číslo Zpravodaje obce Dalešice. První číslo bylo vytisknuto na jehličkové tiskárně na obecním úřadě a teprve to další, v pořadí druhé, vytiskla tiskárna v Třebíči a na obálce bylo nyní už typické zelené orámování. Od roku 2003 začala tisknout Zpravodaj firma Petra Večeří v Bačicích a tiskne jej doposud.

Dřívější obyčejný novinový papír nahradil papír kvalitnější, lesklejší. Od roku 2006 se ve Zpravodaji začaly objevovat první barevné fotografie a těch postupně přibývalo. Z původního rozsahu, kterým byl jeden dvojlíst, se rozsah rozšířil nejprve o jeden list vložený, potom o dvojlíst a nyní už jsou to tři dvojlísty, nebo-li 12 stránek. Do Vašich domovních schránek se dostává pravidelně před dalešickou poutí a ke konci roku před Vánocemi. V roce , kdy končí volební období, je vydáváno zvláštní číslo, rekapitulující čtyřleté funkční období zastupitelstva městyse a je jakýmsi skládáním účtů voličům.

Dnešní číslo Zpravodaje městyse Dalešice nese pořadové číslo 34. Ne každé číslo se nám vyvedlo. Zkušenosti jsme získávali teprve postupem času. Sestavení a sepsání Zpravodaje si vyžádá spoustu času, jak při samotném psaní, tak při shánění informací, fotek a také při korekturách.

Při čtení Zpravodaje buďte shovívaví, neboť nejsme profesionální novináři. V každém případě se vždy snažíme, aby náplň byla pestrá a pro Vás čtenáře alespoň trochu zajímavá.

Hezké počtení tohoto i dalších čísel našeho Zpravodaje přeje

*Rudolf Špaček
místostarosta městyse*

Ohlédnutí za uplynulým rokem u hasičů

Ani se nám věřit nechce, ale na dveře už klepe nový rok a rok 2009 se pomalu, ale jistě stává minulostí. Byl to rok těžký, prakticky všechny zasáhla světová hospodářská krize, ale život jde dál a je stále dost těch, kteří se ho snaží nejenom sobě, ale také ostatním nějak zpříjemnit nebo ulehčit. Jsou to ti, kteří svůj volný čas, který je stále více drahocenný, věnují dobrovolně tam, kde je třeba. A v naší obci jsou to vedle dalších i dobrovolní hasiči.

27.12.2009 se uskutečnil v hospůdce „U Roma-na“ výroční členská schůze Sboru dobrovolných hasičů Dalešice. Tam se bude hodnotit činnost za uplynulé období. A snad to hodnocení bude spíše v kladných hodnotách, posuďte sami.

Jak bylo v minulém Zpravodaji slíbeno, pomohli jsme hasičům z Valče při pořádání hasičské soutěže a my, ženy, jsme ten pohár z Valče za požární útok skutečně přivezly! A hned za první místo ... Měly jsme obrovskou radost.

31.7.2009 mladí hasiči za podpory nás starších zkusili uspořádat v dalešické sokolovně takový rockový minifestiválek. Rozhodli jsme se tak dát šanci mladým začínajícím kapelám, aby se ukázaly na pódiu před publikem. A myslím si, že skupiny NOTOR BAND, VANDEROY a GUANO A PES předvedly skutečně pěkné výkony a zúčastněným se líbily. Věříme, že se zrodila další pěkná tradice tady v Dalešicích a že příští prázdniny u nás zahrají zase nějaké začínající kapely. Já osobně (a asi nejsem sama) mám nejlepší pocity z další akce, kterou jsme uskutečnili, a to byl 12.9.2009 dětský den pro všechny dalešické děti. Byl to den plný soutěží a také sladkých odměn. Dětem jsme ukázali naši hasičskou techniku, výstroj a vybavení a na závěr jsme děti ještě odměnili sladkými medailkami a opekli jsme si společně špekáčky. Po celou dobu jsme měli i pěkné počasí, tak co víc si přát? Myslím, že dětem i jejich rodičům se akce líbila, mrzí mě jenom jedna věc. Za MŠ a ZŠ v Dalešicích se zúčastnila a pomáhala nám pouze jedna osoba – paní Ivana Ondráčková. Za to jí patří dík.

Další kulturní akcí byla 2.10.2009 taneční zábava s místní country skupinou WEGETT, kterou ve zdejší sokolovně opět pořádala mladší generace našich hasičů – a musím říct, že organizačně už to zvládají naprosto s přehledem. Bylo to fajn.

Velký kus práce odvedli někteří dobrovolní hasiči při budování nové garáže pro hasičskou cisternu Tatra 148 v hale na hřišti. Svépomocí postavili

Dětský den.

příčku, zbudovali strop a provedli též zateplení stěn a stropu. Díky nim a spoustě odpracovaných hodin může být cisterna i v zimním období připravena k zásahu. V příštím roce počítáme s betonáží podlahy garáže a zbudováním vytápění, aby bylo možno místnost temperovat z důvodu pohotovosti cisterny v zimním počasí.

U požáru v naší obci jsme našťastí museli letos zasahovat pouze jednou. 24.10. ve večerních hodinách začalo hořet v tzv. bývalém sběrném dvoře. Vše dobře dopadlo a zásah dalešických hasičů byl kladně ohodnocen i ze strany profesionálních hasičů, kteří se hašení požáru rovněž zúčastnili.

Závěrem vás všechny co nejsrději zvou do dalešické sokolovny na VI. HASIČSKÝ PLES, který se koná v sobotu dne 20.2.2010. Hrát bude hudební skupina DEMENATO a těšit se můžete i na bohatou tombolu.

Jménem dobrovolných hasičů z Dalešic vám všem přeji krásné a klidné prožití svátků vánočních a do nového roku 2010 především pevné zdraví, hodně štěstí a také pohody.

Za SDH Dalešice

Jana Čaňková

Dalešičtí sokolové - sportovci a divadelníci

Vážení spoluobčané, činnost T.J. Sokol Dalešice byla i v poslední třetině roku 2009 velmi pestrá a rozvíjela se nejen na poli sportovním, ale i kulturním!

Vezměme to měsíc po měsíci: V září jsme začali opět cvičit a také jsme se zúčastnili běhu M.Žďárského v Kožichovicích.

Říjen už byl mnohem náročnější. Naše T.J. byla opět pořadatelem přeboru župy plk. Švece v přespolním běhu. Akce byla velmi zdařilá a byli jsme pochváleni představiteli župy. Také naši závodníci se zasloužili o výtečnou reprezentaci dalešického sokola. Získali jsme 7 zlatých medailí (Vala, Botur, Rabušicová, Šimončík M, Jonák, Jonáková, Halová), 5 stříbrných medailí (Mašíček, Čtvrtníčková, Kříž, Děbnár, Kosová) a 3 bronzové medaile (Malý, Šeráková, Mašíčková). 17. října jsme spolu s V. Špačkovou a M. Potůčkovou absolvovali doškolovací seminář cvičitelů. Konal se netradičně na Jurenkově osadě (rekreační středisko župy) a kromě jiného jsme absolvovali nízké lanové aktivity, hry v přírodě i v učebně. O týden později jsme jeli do Jihlavy na přebor župy v plavání. I tam jsme nebyli bezúspěšní. První byl Tomáš Kříž a druhý Matěj Vala.

Druhou sobotu v listopadu proběhlo v Moravských Budějovicích gymnastické soustředění. Za naší T.J. se zúčastnila V. Špačková a M. Potůčková spolu s některými našimi cvičenci.

Prosinec proběhl téměř celý ve znamení kultury. Nejprve jsme byli spolupořadatelé Mikulášského odpoledne v pivovaru. Děti z Dalešic i okolí vyráběly různé ozdůbky, vymalovávky, obrázky a nakonec byly obdarovány samotným sv. Mikulášem i s celou jeho družinou. Hned na druhý den – v neděli jsme předvedli „malou pohádku“ O perníkové chaloupce aneb jenom jako, kterou s mladšími dětmi nacvičily režisérky M.Potůčková a V.Špačková, hudbu k písničkám složil MUDr. Z.Kovář. Všem se velmi líbila a proto hned další pátek jsme totéž představení zahráli v novém sále Hrotovické LŠU pro mateřské centrum Andělci. No a 19. prosince začaly divadelní žně, protože jsme s úspěchem zahráli „velkou pohádku“ Elixír a Halibela. Režisérky byly stejné, stejně tak i hudební doprovod. Tato veselá pohádka se zpěvy, známá i z televize slavila velký úspěch! Děkujeme všem, kdo se na jejím zdařilém průběhu podíleli.

Kromě cvičení byla zahájena florbalová liga. Naši hráči zatím absolvovali dva turnaje – v Náměšti n.Osl. v listopadu a v prosinci v Třebíči. Zatím jsou mini žáci na druhém místě a Matěj Vala je 2. nejlepším střelcem v této kategorii. Mladší žáci jsou patí a junioři třetí.

To je prozatím z činnosti sokola všechno a mně nezbývá než popřát všem našim cvičitelům, členům, příznivcům a všem ostatním dalešickým občanům pěkné svátky a na shledanou v roce 2010!

Se sokolským nazdar se s vámi loučí

RNDr. Josef Potůček-starosta T.J. Sokol Dalešice.

Začínají druhou divadelní dekádu

Divadelníci TJ Sokol Dalešice vstoupili letos do jedenácté sezóny. Druhé desetiletí zahájili impozantně a to navíc – hned dvou divadelních představení se dvěma soubory. Mladší děti nacvičily pohádku se zpěvy „O perníkové chaloupce aneb jenom jako“, ti starší a ostřílenější divadelníci pak veselohru „Elixír a Halibela“. V první prosincovou neděli se divákům představil mladší soubor a takřka zaplněné sokolovně předvedl výkon, který nikdo nečekal. Všichni skvěle předvedli své role a navíc krásně zpívali za hudebního doprovodu panů doktorů Zdeňka Kováře a Josefa Potůčka. Soubor neodmítl pozvání z Hrotovic a i tam se představili ve výborném světle a sklídil nejen dlouhotrvající potlesk, ale i mnoho pochval.

Starší členové souboru se předvedli se svou hrou v sobotu 19. prosince a opakovat ji budou ještě v sobotu 2. ledna 2010. Přijďte se do sokolovny podívat. Přesvědčíte se, že chvála, která zaznívá, je na místě a ještě se navíc dobře pobavíte. Velký dík patří všem, kdož se na tak záslužné práci podílejí. A jsou to nejen mladé herečky a mladí herci, ale také ti, kdo představení nacvičují – Magda Potůčková a Mgr. Věra Špačková. K nim nutno přidat i ty, kdož vyrábí kulisy a dekorace, šijí kostýmy a také ty, kdo se starají o osvětlení a poskytují technickou pomoc.

Nacvičit dvě divadelní představení stálo spoustu volného času, práce a obětování. Můžeme ale říci, že alespoň část kultury si vytváříme z vlastních domácích zdrojů, kterou „vyrábí“ domácí producenti. Lze říci, že touto formou navazují mladí divadelníci na předválečné ochotnické tradice sokolské i hasičské i ochotnické tradice z let šedesátých a sedmdesátých, kdy úroveň divadla pod záštitou Osvětové besedy byla u nás na vysoké úrovni. Tehdejší divadelní soubor nám záviděl široko daleko. A i ten současný, mládežnický má nakročeno hodně vysoko.

Když se do sokolovny na představení přijdete podívat, nebudete litovat. Prožijete krásné chvíle a přesvědčíte se, že chvála, která je na adresu souboru vyslovována, je oprávněná.

-RŠ-

Co se děje v pivovaru

Vážení sousedé,

podávám vám zprávu o důležitých událostech v dalešickém pivovaru za uplynulý rok.

I nadále se snažíme vracet postupně našemu pivovaru jeho co možná autentickou podobu. Zase se podařilo kousek opravit a snad časem našetříme i na bednářský dvůr, který je stále spíše skladištěm stavebního materiálu. Vysadili jsme nové stromky a keře na zahradě. Největší letošní investicí byla kompletní renovace restaurační kuchyně, která kapacitně značně pokulhávala za nároky, které jsou na ni kladeny. Pod vedením šéfkuchaře Rudolfa Fialy je

nyní jídelní lístek zajímavý a jídla výtečná. Přijďte někdy ochutnat. Přibyla další místa, kam si hosté chodí pochutnávat na dalešické pivo. V první polovině roku to byly restaurace Na Stadionu ve Znojmě a restaurace Jednička u brněnské přehrady. Na podzim pak Taverna v Brně na Lesné a v prosinci restaurace Fontána, také v Brně.

Pivovar se v roce 2009 ujal údržby obecních tenisových kurtů. S velkou péčí se o ně staral pan Doležal. Škoda jen, že byly poměrně málo využité. Rádi budeme o kurty pečovat i příští rok, takže v létě neváhejte a zahrajte si.

Uplynulý kulturní rok byl opět bohatší a jistě není třeba vyjmenovávat všechny akce, které proběhly a kapely, které v Dalešicích vystoupily. Za všechny zmiňme jen například Hradišťan nebo Vladimíra Mišíka v rámci Postržižských slavností, Felixe Slováčka nebo Ivana Hlase v rámci Jazzu v Pivováře, Janu Koubkovou v rámci Festivalu Petra Dvorského, nebo mezinárodní setkání dechovek. Snad jste si i vy něco pro sebe vybrali. Opět jsme na nádvoří skolili několik pašíků (*na snímku*). K již tradičním rodinným sekáním při tvorbě domácích výzdob v čase postním a adventním, přibyl letos v létě Dětský den a před několika dny dokonce přišel i Mikuláš. Obě setkání jsme prožili radostně a v hojném počtu. Velký dík patří zejména Sokolům a otci Petru Holému za pomoc při jejich organizaci.

Těší mne, že se pivovar postupně stává místem setkání velkých i malých, místních i z daleka. Vždyť pivo je nápojem nejen chutným, ba přímo výborným, ale v umírněném množství také velmi zdraví prospěšným. Přejí do příštího roku všem lidem dobré vůle, aby výsledky jejich snažení byly vždy ku prospěchu a duši pro potěšení.

správce pivovaru, Ladislav Urban

Obraz Matki Bożej Daleszyckiej

Obraz Matky Boží Daleszyckiej.

Ze srpnové návštěvy v Polsku jsme do Daleszyc přivezli obraz Matky Boží Daleszyckiej, který je darem tamní farnosti sv. Michaela Archanděla naší dalešické farnosti. Darovaný obraz je kopií oltářního obrazu, který je umístěn na hlavním oltáři v jejich kostele a těší se mimořádné účtě. Obraz namaloval v 16. století neznámý mistr německé školy. Je zasazen do masivnějšího rámu a je to obraz na postavení, nikoliv na pověšení. Na spodní části rámu je nápis „Matka Boża Daleszycka“

Možná se nám to nezdá a ani to tak nevnímáme, ale z pohledu Poláků je to dar, který dostanou jenom ti nejlepší přátelé, protože pro ně je to opravdu vzácná věc velké hodnoty, především duchovní.

Tento obraz putoval více jak rok po rodinách v Daleszycích a v každé se zdržel jeden den. Lidé se u něho modlili, zpívali a jiným způsobem projevovali Bohorodičce úctu. Těsně před našim příjezdem jeho pouť po domácnostech skončila a v souvislosti s naší návštěvou bylo rozhodnuto o jeho darování do českých Dalešic.

V zaplněném kostele při slavnostní mši svaté převzal obraz z rukou tamního faráře Franciszka Beraka a burmistrza W. Furmanka náš starosta Jaroslav Zadražil.

Spolu s obrazem nám byly předány i desky se dvěma dokumenty. Jedná se o darovací listinu a listinu s popisem historie obrazu.

Obraz spolu s dokumenty bude farnosti předán 25. 12. 2009 na Hod Boží Vánoční při slavnostní bohoslužbě v našem kostele. Od té chvíle zaujme čestné místo v hlavní lodi a bude duchovně propojovat naše Dalešice s Daleszycemi polskými.

-RŠ-

Oranžové hřiště v Dalešicích

Závěr minulého roku byl v Dalešicích především ve znamení dokončovacích prací na nově rekonstruovaném náměstí a příprav na jeho slavnostní otevření. Jako by tak trochu stranou zájmu probíhala v Dalešicích ještě jedna důležitá akce. Zmiňovanou akcí byla výstavba „Oranžového hřiště“ ve sportovním areálu. Rekonstrukce náměstí v centru městyse se odehrávala před očima občanů, kteří denně „v přímém přenosu“ se zájmem sledovali postup prací a proměnu našeho Městečka. Výstavba hřiště nepoutala na sebe takovou pozornost, neboť sportovní areál není zrovna všem na očích a proto výstavba hřiště probíhala tak trochu utajeně.

Po pravdě je třeba říci, že u nás nemáme žádný solidní plácek, kde by se dalo kopnout do míče, zapinkat volejbal, nebo zahrát košíkovou, či jinak se s míčem „vyblbnout“. Proto bylo pro Dalešice vybudování takového hřiště velmi důležité. Víceúčelové hřiště s umělým povrchem bylo to, po čem dlouhodobě volali členové Sokola, prálo si to vedení místní školy a také ti, co by se rádi jen tak vydováděli při sportovních hrách. Jejich přání se loni začalo plnit. Díky dotaci ve výši 1 milionu korun od Nadace ČEZ mohla stavební firma Ing. Bronislava Valy z Hrotovic započít s jeho budováním. Hřiště je dohotoveno, zbývá pouze položit koberec z umělé trávy. Jakmile to počasí dovolí, dojde i na položení umělého povrchu.

Se závěrem roku 2009 si tak mohlo Zastupitelstvo městyse odškrtnout další splněný úkol. V Dalešicích

k tenisovým kurtům a dvěma dětským hřištím přibýlo další sportoviště – a to víceúčelové oranžové hřiště. Dávne přání všech sportovních občanů je takřka naplněno. Zastupitelé městyse předpokládají, že nově zbudované Oranžové hřiště bude hojně využíváno a bude sloužit ke sportovnímu vyžití nejen mladým, ale všem, kdož projeví o sportování zájem. Slavnostní otevření hřiště spolu s poděkováním dárci finanční dotace Nadaci ČEZ, je ponecháno na jarní měsíce do vhodnějších povětrnostních podmínek.

-RŠ-

Rok 2009 ve farnosti Dalešice

Jsem rád, že se opět blíží jedna z nekrásnějších svátků v roce a zároveň se tím blíží i konec roku. A to je také možnost ohlédnout se zpět a podívat se, jaký byl uplynulý rok.

Naše farnost, díky mnoha lidem, kteří jsou aktivní, zažila spoustu různých akcí. V zimě a na jaře se již tradičně uskutečnily akce jako tříkrálová sbírka, dětský karneval, o jarních prázdninách pobyt na horách. V březnu jsme navštívili aquapark v rakouském Laa am Thaya a před velikonoce jsme jeli na tradiční setkání mladých v brněnské katedrále. V květnu jsme se s farností vydali na poutní zájezd do Řecka, kde jsme měli

švýcarského Magdenau, kde jsme nejenom pomohli v místním klášteře, ale také jsme měli možnost vidět spoustu krásných míst. Po návratu ze Švýcarska jsme se již tradičně vydali na třídní cyklopout' do Hlubokých Mašůvek, kam za námi přijel i autobus se staršími poutníky. Na konci prázdnin se uskutečnil zájezd do Mariazell, Lillienfeldu a St. Poltenu.

S novým školním rokem začaly pravidelné aktivity, jako je vyučování náboženství, dětské mše svaté, sportovní kroužky ve Valči, (jak ve středu, tak v neděli odpoledne), páteční plavání apod. V září se také už tradičně jelo na poutní Zlatou sobotu do Žarošic. Velkou událostí pro nás byla

Mikuláš. V půlce prosince jsme navštívili vánoční Vídeň.

I v letošním roce probíhaly opravy na faře, tentokrát na hospodářských budovách. Koncem října proběhla v neděli slavnostní mše svatá na poděkování za zdárné dokončení opravy fary za účasti třebského děkana. Po mši svaté jste měli možnost prohlédnout si nově opravené prostory fary. Opět chci poděkovat všem dobrodincům, kteří při této opravě pomohli, ať už brigádnicky nebo finančně.

Dovolte mi na závěr Vám poděkovat za spolupráci i za Vaši přízeň a podporu.

Letní farní tábor

možnost vidět mnoho krásných míst jako je Soluň, kláštery v Meteore, Atény aj. V červnu měli ministranti a děti z farnosti možnost účastnit se diecézního setkání ministrantů a dětí na Vranově u Brna. V červenci se uskutečnila malá pouť do Kostelního Vydří.

Letos už po deváté se uskutečnil letní farní tábor v Orlických horách, kterého se zúčastnilo přes 70 dětí a mládeže. Po loňské premiéře se uskutečnil ještě týdenní tábor pro menší děti na faře v Koněšíně. S mladými jsme letos o prázdninách na týden vyrazili do

návštěva papeže Benedikta XVI. v Brně, které jsme se účastnili nejen jako poutníci, ale přes 60 mladých z našich farností pomáhalo jako dobrovolníci při organizaci této návštěvy.

Začátkem října ve Valči proběhla na louce za farou Drakiáda, tentokrát i s programem a setkáním účastníků na faře. Na podzimní prázdniny jsme tentokrát vyrazili na faru do Brna-Lískovce, odkud jsme podnikali výlety do Slavkova, Moravského krasu, Křtin apod.

Začátkem prosince proběhla na faře duchovní obnova pro mladé a děti v kostele navštívil sv.

Přeji Vám všem krásné a opravdové prožití vánočních svátků a v novém roce vše dobré.

*P.Petr Holý
duchovní správce farnosti*

P.S. Již nyní si Vás dovoluji pozvat nejen na slavnostní bohoslužby o vánočních svátcích v našem dalešickém kostele, ale také na Živý Betlém a na vánoční pásmo, které si připravily děti z farnosti, a které bude ve Valči před kostelem na Boží hod vánoční (25.12.) v 17 hodin. Všichni jste srdečně zváni!

Přehled bohoslužeb o vánočních svátcích:

- 24. 12. - Štědrý den – mše sv. ve 16.00 hod.
- 25. 12. - Slavnost Narození Krista – mše sv. v 9.30 hod.
- 26. 12. - sv.Štěpána – mše sv. v 9.30 hod.
- 1. 1. 2010 - Nový rok – mše sv. v 9.30 hod.